

سال تحصیلی با یاد ۷۳ شهید دانشجوی دفاع ملی ۱۴۰۴ آغاز شد

جای رفقا خالی

زهرا رمضانی خبرنگار گروه دانشگاه

جامعه دانشگاهی امسال را متفاوت و البته تلخ آغاز می‌کند. سالی که در آن نه‌تنها دیگر هیچ وقت خبری از برپایی و حضور در کلاس درس اساتید نام‌آشنای هسته‌ای شهید نخواهد بود، بلکه برخی از دانشجویان هم باید به نبود همیشگی همکلاسی هایشان در دانشگاه عادت کنند. زنگ تحصیلی امسال در حالی به صدا در می‌آید که داغ شهادت ۱۶ دانشمند هسته‌ای، ۶ استاد و ۷۳ دانشجو تا همیشه برای جامعه دانشگاهی تازه خواهد بود. داغی که مانند خون تازه‌ای برای جریان علم و فناوری، عزم دانشجو و استاد ایرانی را برای اعتلای کشور بیش از پیش کرده است. جامعه‌نخبگانی که فارغ از هر نوع نگاه سیاسی و اختلاف نظر هایشان در موضوعات مختلف کشور، حالا در یک موضوع اتفاق نظر دارند و آن هم تلاش برای رسیدن به ایران قوی است. باید یک بار دیگر بامداد ۲۳ خرداد ماه و ترور دانشمندان هسته‌ای مان را در کنار فر ماندگان مرور کنیم، آن‌ها تصویر واضح‌تری از چرایی خصوصت تاریخی دشمنان خواهیم داشت. جنگ ۱۲ روزه رژیم صهیونیستی علیه ایران نشان داد که دشمنی با این مرز و بوم، بر سر مسائل سیاسی نیست و آن‌ها از قدرت‌نمایی ایران مقتدر در عرصه‌های مختلف وحشت دارند. ایرانی که مسیر ساختن آن تنها از کلاس‌های درس و آزمایشگاه‌های دانشگاهی میسر خواهد بود و حالا نخبگان کشور بار سنگینی را برای ادای دین به شهیدانشان بردوش دارند. با این حال تصورش هم سخت خواهد بود، کلاس‌های درسی که روزی بر از شور و هیجان دانشجویی بود، امروز به کلاسی از خاطرات تبدیل شده‌اند. همان کلاس‌هایی که تا نرم پیش، غیبت حتی یک‌روزه دانشجویی هم می‌توانست فضای درس را برای همکلاسی صمیمی‌اش غیرقابل تحمل کند، اگر بگویم امسال، برای بسیاری از دانشجویان، میزهای تک‌نفره حکم یادگاری جانسوز را دارند، بیراهه نگفته‌ایم. دانشجویانی که حالا با نگاه‌هایشان جای جای کلاس را به دنبال رفقای شهیدشان می‌گردند و جای خالی شهدای دانشجو، امسال بار مسئولیت دانشجویان را سنگین‌تر از قبل کرده تا آرزوهای دوستانشان را به واقعیت تبدیل کنند. دانشجویانی که بردن نام‌تک‌نکشان در مجال این گزارش نمی‌کنجد اما قطعاً همکلاسی هایشان در تمام سال، بارها و بارها از آن‌ها نام خواهند برد.

قاب ماندگار از شهید طهرانچی

واقعیت ماجرا آن است که در تقویم مقاومت ایران، برخی شهادت‌ها روایتی متفاوت دارند. روایتی که خبر از جنگی نابرابر می‌دهد که در آن، هدف پهلپادها و موشک‌ها نه یک سرباز و فر مانده نظامی، بلکه مغزهای متفکری بوده که تا پیش از شهادت، به دور از قیل و قال دنیایی به دنبال ایجاد امنیت و اقتدار برای کشور بودند. شهدایی که حالا نام آن‌ها در تاریخ علم و فناوری کشور حک شده است. همان‌هایی که ثابت کردند قوی‌ترین سلاح در دنیای امروز، رسیدن به قله‌های علمی و فناوریانه است که می‌تواند ترس ابدی را برای دشمنان ایران‌زمین به از مغان بیاورد. در این بین، برخی از شهدا چهره نام‌آشناتری برای جامعه دانشگاهی به حساب می‌آیند. امروز در میان آسمان به خون نشسته دانشگاهیان ایران، شهید دکتر محمد مهدی طهرانچی، چهره شناخته‌شده‌ای است. دانشمندی که توانمندی‌های خیره‌کننده‌اش در حوزه هسته‌ای، کابوس شبانه دشمنان شده بود و ۷ سال راهبری تحول‌آفرینش در دانشگاه آزاد هم این نهاد علمی را به جایگاهی بی‌نظیر در ایران و عرصه‌های بین‌المللی رساناند. او معمار استراتژی «مقاومت علمی» بود؛ استادی که از کلاس‌های درس تا کرسی ریاست، میدان را به آزمایشگاه آرمان‌های بزرگ خود تبدیل کرده بود. برای این شهید، علم تنها زمانی ارزش داشت که گرهی از مشکلات کشور باز کرده و پژوهش‌ها زمانی کار بردی بودند که راه‌حل برون‌رفت از یک معضل را ارائه دهند. نگاه راهبردی او، در پروژه‌های ماندگاری چون «پژوهش‌سپار» و «آموزش‌پار» متبلور شد و دانشگاه آزاد را در کمتر از یک دهه، به قله‌های نوین علمی رساند، به طوری که این روزها تحصیل در این دانشگاه به اولویت اول بسیاری از داوطلبان تبدیل شده است. امروز، نه‌تنها دستاوردهای مدیریتی او در سراسر واحدهای دانشگاه آزاد جلوه‌گری می‌کند، بلکه ردپای آموزشی او را هم می‌توان به تربیت نسل جدیدی از دانشمندان هسته‌ای پیدا کرد که هر چند امروز برای ما گمنام هستند، اما قطعاً در زمره گنجینه‌های علمی ایران تلقی می‌شوند. دانشجویانی که از امسال به بعد را باید بدون مباحث علمی شهید طهرانچی بگذرانند و تصویر پیک ماندگار او در کلاس درس «نظریه کوانتومی مغناطیس» در دانشکده فیزیک شهید بهشتی، یادگاری کوچک از استادی است که حالا اسطوره شده است.

هر چند از دست دادن شهید طهرانچی به عنوان رهبر و پشتوانه فکری دانشگاه آزاد، مصیبی بزرگ برای خانواده این دانشگاه است، اما این نهاد علمی در جنگ ۱۲ روزه شهدای دیگری را هم تقدیم ایران کرده که جالی خالی هیچ کدام از آن‌ها پرشدنی نیست. نثار فیعی پارسا، استاد گروه مهندسی صنایع واحد تهران مرکزی و میثم معمر، استاد واحد کرج دو چهره درخشان دیگر از اساتید این دانشگاه بودند که مزد سال‌ها مجاهدت خاموش و عشق بی‌شائبه‌شان در عرصه‌های

آموزشی و پژوهشی را به بهترین شیوه، یعنی شهادت دریافت کردند. اساتیدی که عمر خود را بین کلاس‌های درس و آزمایشگاه‌های پژوهشی سپری کرده و حالا میزهای تدریس آنان خالی اما آکنده از خاطراتی است که همچون چراغی فراوی دانشجوی‌هایشان خواهد درخشید. شهادت این عزیزان، نه یک پایان که سرآغاز فصل جدیدی از عهد و ایستادگی است و نه فقط دانشجویان، بلکه همکارانشان نیز با اقتدا به روحیه علمی و جهادی این شهدا، بیش از پیش برای حرکت لوکوموتیو علمی کشور تلاش خواهند کرد.

سال تحصیلی متفاوت برای شهید بهشتی‌ها

شهید بهشتی‌ها اما سال تحصیلی عجیب و غریب‌تری را نسبت به دیگر دانشگاه‌ها خواهند داشت. دانشگاهی که ۵ دانشمند هسته‌ای‌اش را به کشور تقدیم کرده و باید پروتوان‌تر از گذشته فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی‌اش را برای تربیت دانشمندان جوان و تازه‌نفس در عرصه‌های مختلف، پی‌بگیرد. در میان این عزیزان شهید، نام عبدالحمید مینوچهر همچون چراغی روشن بر فراز دانشکده هسته‌ای می‌درخشد. او که تا پیش از شهادت، ریاست دانشکده هسته‌ای این دانشگاه را بر عهده داشت، در مدت کوتاه سه‌ساله، جان تازه‌ای در کالبد این دانشکده دمید. اما از امسال، دیوار‌های دانشکده هسته‌ای دانشگاه شهیدبهشتی دیگر قرار نیست نظاره‌گر مباحث علمی او با دانشجویان باشند و به ناچار جماعت دانشجو هم باید درس‌ها را در سکوت و به یاد این شهید یاد بگیرد. شهید مینوچهر البته از سال ۱۳۹۷، سردبیری فصلنامه پرآوازه فناوری و انرژی هسته‌ای را نیز عهده‌دار بود و حالا آرمان‌هایش همتی جاودان به دانشجویان برای ساختن ایرانی سربلند و قوی داده است.

در کنار شهید مینوچهر، باید سید امیرحسین فقهی از شهدای هسته‌ای امسال را هم ستایش کرد؛ استادی که ۱۶ سال عاشقانه به تربیت نیروی انسانی در دانشگاه شهید بهشتی پرداخت و بعد از حکم ریاست پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای، مسیر ایران را برای تولید رادیو دارو هموار کرد. او بستر فعالیت علمی را نه در خفا که در روشنایی و با سربلندی فراهم ساخت تا گام‌های ایران در مسیر انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز، استوارتر از همیشه برداشته شود و حالا با آغاز سال جدید، دانشجویان و اساتید، با چشمانی مصمم و دل‌هایی پر از امید، راه‌ورا ادامه خواهند داد؛ چراکه قطعاً تألیف انرژی هسته‌ای با پزشکی با توجه به ادامه تحریم‌ها و هزینه‌های سنگین در مان، برای مردم اهمیتی حیاتی خواهد داشت. دلتنگی سال تحصیلی جدید تنها به این ۳ شهید محدود نمی‌شود. احمدرضا ذوالفقاری، معاون مالی و پشتیبانی دانشگاه که از سال ۱۴۰۰ تا واپسین روزهای زندگی‌اش، پشتیبانی بی‌ادعای دانشجویان و کارکنان بود هم امسال دیگر در کنار آن‌ها نیست. جای خالی او برای همه، از دانشجویانی که در آستانه فارغ‌التحصیلی هستند تا اساتید و کارمندانی که روزگاری برای حل‌وفصل مسائل مرتبط‌شان، مسیرشان به دفتر این شهید افتاده بود، همچون زخمی تازه خواهد بود. شهیدی که در برهه‌ای مدیریت ساختمان دانشکده مهندسی هسته‌ای دانشگاه را بر عهده داشت. امسال، دانشگاه شهید بهشتی، با یاد این شهیدی عزیز، نه تنها مکانی برای آموزش که صحنه‌ای برای عشق به میهن و ادامه راهی خواهد بود که آنان با خون خود ترسیم کردند.

به استادان شهید اقتدا کنید

با وجود اینکه جنگ ۱۲ روزه کام همه جامعه دانشگاهی را تلخ کرد، اما ردپای ترورهای هدفمند رژیم صهیونیستی در دانشگاه‌های دیگر به غیر از دانشگاه آزاد و شهید بهشتی هم دیده می‌شود. دانشگاه‌هایی مانند علم و صنعت، مالک‌اشتر و جامع امام‌حسین(ع) جزء مراکز علمی کشور هستند که فرزندان‌شان را برای این مرز و بوم تقدیم کردند. شهدای گرانقدری مانند سلیمان سلیمانی، سعید برچی و منصور عسکری که امروز نه‌تنها نامشان بر تارک این دانشگاه‌ها می‌درخشد بلکه در تاریخ ایران جاودانه شده‌اند. فرهیختگانی که پیش از شهادت، تأثیرگذاری علمی‌شان حتی برای نزدیک‌ترین شاگردانشان نیز شناخته بود و حالا با ایثار جان‌هایشان به نمادهای ملی تبدیل شده‌اند. شهدایی که غرور و غیرت ایرانی را به جهانیان نشان داده و ثابت کردند که دانشگاه‌های ایران، نه تنها کانون تولید علم، بلکه سنگر دفاع از ارزش‌ها و آرمان‌های این سرزمین کهن خواهند بود. بی‌تردید در آینده‌ای نزدیک، شاگردان این شهدا با الهام از روحیه علمی و ایثارگرانه اساتید خود، جلوه‌های جدیدی از توانمندی علمی ایران را به رخ جهان خواهند کشید، جلوه‌هایی که قدم‌های رسیدن به آن را باید از همین حالا برداشت. در این میان، نباید این حقیقت تلخ را هم از قلم انداخت که شمار دیگری از اساتید فرهیخته این مرز و بوم هم در طول جنگ ۱۲ روزه به شهادت رسیدند که در بین‌شان می‌توان به شهیده مرضیه عسگری، استاد برجسته طب نوزادی دانشگاه علوم پزشکی تهران اشاره کرد. شهادت او و دیگر اساتید قطعاً ضایعه دردناکی در تاریخ علمی کشور خواهد بود. شهدایی که در زمان حیاتشان برای اعتلای علمی ایران و رفع چالش‌های کشور کوشیدند و با رفتن‌شان نیز درس ایستادگی، شرافت و عشق به آموزش را برای هر دانشجو و استادی به ودیعه گذاشتند.

روایت یک گفت‌وگوی دانشجویی صریح با دکتر طهرانچی

سیدمیلاد احمدی دانشجوی شهید دکتر محمد مهدی طهرانچی

آغاز آشنایی بنده با شهید طهرانچی به سال‌های ۱۳۹۱ برمی‌گردد که دانشجوی کارشناسی این دانشگاه بودم و چون در این برهه جزء فعالان دانشجویی بودم، شناخت من از شهید بیشتر از طریق فعالیت‌های دانشجویی شکل گرفت. فضای این دانشگاه‌ها در آن سال‌ها، چه از حیث مباحث علمی، چه فرهنگی و فعالیت‌های دانشجویی، فضای نسبتاً آیدتالی بود و به یاد دارم که دانشگاه از حیث فرهنگی بسیار زنده بود. ما در آن برهه توانستیم چندین نمایشگاه برگزار کنیم و نشریات دانشجویی هم پررونق فعالیت می‌کردند. مسئله‌ای که باید در اینجا به آن اشاره کنم این است که دوران دانشجویی همچان بسیار بالایی دارد و وقتی دانشجو خواهان تغییری است، می‌خواهد این اتفاق به سرعت رخ دهد. به خاطر دارم در برهه‌ای دانشجویان در ایام مذاکرات بست نشسته بودند و خواهان دیدار با شهید طهرانچی بودند و ایشان هم در جمع دانشجویان حاضر شد و برای آن‌ها صحبت کرد. ما حتی در آن زمان در نشریه‌مان مصاحبه مفصلی با شهید طهرانچی، که آن مقطع رئیس دانشگاه بود، داشتیم. در این مصاحبه سؤالاتی مانند اینکه چرا ایشان محافظ دارند و دسترسی دانشجویان به ایشان راحت نیست، پرسیده بودیم که شهید هم به تمام این سؤالات پاسخ داده بود.

شهید در بخشی از این مصاحبه گفته بود که سال ۷۶ در دانشگاه شهید بهشتی شروع به کار کرده و در سال ۷۷ نیز اولین مسئولین‌را، که معاون اجرایی دانشکده علوم بود، بر عهده گرفته است. خود شهید عنوان می‌کند که در همان سال پژوهشکده لیزر را راه‌اندازی کردیم

خنده‌های شهید مینوچهر در دانشکده هسته‌ای معروف بود

همیشه از اینکه چرا توانستم شهید شهر یاری را از نزدیک ملاقات کنم ناراحت بودم و با این حال، هرگاه سر کلاس‌های شهید مینوچهر حاضر می‌شدم، به خود می‌گفتم تصور کن الان سرر کلاس شهید شهر یاری نشسته‌ای. البته این دو شهید بسیار هم با یکدیگر صمیمی بوده‌اند.

نکته دیگری که باید درباره ایشان بگویم این است که هر چند همه اساتید من سطح علمی بالایی داشتند، اما شهید مینوچهر متفاوت بود و نبوغ بسیاری داشت و شوخ‌طبعی ایشان هیچ‌گاه مسائل علمی را تحت تأثیر قرار نمی‌داد.

به خاطر دارم یک بار به دلیلی توانستم سرر کلاس بروم و غیبت کردم. زمانی که جلسه بعد به کلاس رفتم، تصور می‌کردم شهید مینوچهر از دستم دلخور یا حتی ناراحت باشد، اما وقتی پیش ایشان رفتم تا عذرخواهی کنم، به حدی بزرگوارانه برخورد کرد و حق را به من داد که خودم خجالت‌زده شدم. ایشان تنها به من گفت که باید درس‌هایی را که در جلسه پیش ارائه شده بود، از دیگر همکلاسی‌ها بگیرم تا از مباحث عقب نمانم. برخورد ایشان به حدی بزرگوارانه بود که بعد از آن حتی وقتی مریض هم می‌شدم، حتماً در کلاس‌ها شرکت می‌کردم.

پرهام آریا دانشجوی شهید دکتر عبدالحمید مینوچهر موضوعی که همه نزدیکان و آشنایان درباره شهید مینوچهر می‌دانستند، این بود که او فردی بسیار شوخ‌طبع و باظرافت بود، به‌طوری‌که خنده‌های این استاد شهید در دانشکده علوم هسته‌ای دانشگاه شهید بهشتی بسیار معروف بود. هر کس که خنده‌های ایشان را می‌دید، به دلیل انرژی خوبی که از ایشان می‌گرفت، حتی غصه‌هایش را هم فراموش می‌کرد. ایشان شبیه‌تر به تصویری بود که از شهید شهر یاری داشتیم. با وجود اینکه نسل ما شهید شهر یاری را ندیده و تنها در کتاب‌ها درباره‌اش خوانده بودیم، اما تمام خصوصیات شهید شهر یاری را می‌توانستیم در شهید مینوچهر پیدا کنیم.

دفتر استاد مخزن امید بود

محمدحسن رحیمی دانشجوی شهید دکتر سید امیرحسین فقهی

ویژگی بارز شهید فقهی این بود که شخصیتی بسیار خوش‌رو و خوش صحبت داشت و فردی با انرژی مثبت شناخته می‌شد. این را باید بگویم که گاهی برای دانشجوی تحصیلات تکمیلی پیش می‌آید که به یک مبحث علمی برخورد می‌کند و به اصطلاح از زمین و زمان عاصی می‌شود، تا جایی که حتی دلش می‌خواهد گرفتاری‌اش را به گردن دیگران، مانند استاد راهنما بیندازد. اما هرگاه دانشجویی از موضوعات مرتبط با پایان‌نامه ناراحت می‌شد و به دفتر شهید می‌رفت، نه‌تنها با امیدواری از دفتر شهید بیرون می‌آمد، بلکه پشتکارش هم برای انجام پایان‌نامه و رساله‌اش بیشتر می‌شد. خود شهید معتقد بود که فرد توانمندی در تشخیص افراد است و به راحتی می‌تواند افراد توانمند در حوزه علمی را تشخیص دهد و واقعاً هم این توانمندی را داشت. البته خود شهید هم پشتوانه قوی در موضوعات علمی

داشت؛ به‌گونه‌ای که او قبل از ۴۰ سالگی توانست به مرحله اساتید تمامی برسد. همین مسئله باعث شده بود تا در انتخاب افراد موفق باشد؛ یعنی دانشجویانی را انتخاب می‌کرد که در زمینه علمی قوی بودند و می‌توانستند در فعالیت‌های علمی به او کمک کنند.

شهید در پست‌های مدیریتی هم بسیار فعال بود و تا جایی که می‌دانم از ۵ صبح تا ۱۰ شب سر کار حضور داشت، حتی زمانی که پست مدیریتی نداشت هم همین مسیر را دنبال می‌کرد؛ یعنی از ۹ یا صبح تا ۱۰ شب در دانشگاه می‌ماند و به دانشجویان در حل مسائل علمی‌شان کمک می‌کرد. ایشان شخصیت بسیار توانمندی داشت و هر کس که با ایشان آشنا می‌شد، می‌توانست بگوید که بالقوه می‌تواند رئیس‌جمهور یا رئیس سازمان انرژی اتمی باشد. موضوع دیگر در باره ایشان فن بیان بسیار خوب او بود که می‌توانست موضوعات علمی را به‌صورت ساده بیان کند، تا جایی که کلاس درس شهید جزء جذاب‌ترین کلاس‌ها به شمار می‌رفت.

آگهی مناقصه عمومی همزمان با روز یابی یکپارچه یک مرحله‌ای خرید انواع جادر بادی

شماره: ۰۲۰۰۴۰۰۵۰۱۴۰۰۰۰۴۷ – نویب دوم

معاونت بهداشت درمان و توانبخشی جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران در نظر دارد نسبت به خرید ۳۰ تخته جادر بادی ۲ درب و ۸ تخته جادر بادی ۴ درب به شرح جدول ذیل از طریق برگزاری مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی یکپارچه یک مرحله‌ای در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت اقدام نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران (علاوه بر ارائه پاکت الف به صورت فیزیکی) و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، نسبت به ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی جهت شرکت در مناقصه اقدام نمایند. انتشار اسناد مناقصه درسامانه ستاد مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۳۱ می‌باشد.

ردیف	موضوع	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	نوع تضمین
۱	خرید ۳۰ تخته جادر بادی ۲ درب و ۸ تخته جادر بادی ۴ درب	۳۰/۷۰۰/۰۰۰/۰۰۰	ضمانتنامه معتبر

– آخرین مهلت دریافت اسناد از سامانه: ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۵

– آخرین مهلت زمانی ثبت پیشنهاد در سامانه: ساعت ۱۹:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۵

– زمان جلسه توضیح و تشریح اسناد: روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۹

– آخرین مهلت تحویل فیزیکی پاکت الف: ساعت ۱۴:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۵

– زمان بازگشایی پاکات: ساعت ۰۹:۰۰ روز شنبه ۱۴۰۴/۰۷/۱۹

نشانی و شماره تماس: تهران- خیابان ولی عصر(عج)- بالاتراز خیابان میرداماد- خیابان رشید یاسمی- جنب بیمارستان خاتم‌الانبیاء، معاونت بهداشت درمان و توانبخشی – طبقه دوم- اداره کل پشتیبانی و منابع انسانی- تلفن ۸۸۲۰۱۰۹۵

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۱۴۵۶

معاونت بهداشت درمان و توانبخشی
جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران - شماره شناسه ۲۰۰۳۹۰۴ - شماره م. الف ۲۳۰۲

آگهی مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی بروجن در نظر دارد تالار پذیرایی و یوفه دانشجویی خود را از طریق مزایده و در قالب اجاره واگذار نماید. متقاضیان جهت کسب اطلاعات بیشتر و دریافت فرم مزایده به وبسایت دانشگاه به آدرس borujen.iau.ir مراجعه نمایند.

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجن

خانم شهلا اسدی حاجی وند

پرستار بیمارستان شهید دکتر فیاض بخش تهران

نظر به اینکه از تاریخ ۱۴۰۴/۰۲/۰۱ بیش از ۲ ماه متوالی غیبت نموده‌اید، به استناد ماده ۱۷ قانون رسیدگی به تخلفات اداری مصوب ۷۲/۹/۷ مجلس شورای اسلامی، از خدمت در سازمان تأمین اجتماعی اخراج می‌شوید. چنانچه عذر موجه داشته‌اید از تاریخ انتشار این آگهی تا ۳ ماه فرصت دارید که مراتب را به‌طور کتبی به دفتر هماهنگی هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری سازمان واقع در تهران به نشانی خیابان آزادی- بعد از بهبودی- روبه‌روی ایستگاه مترو شادمان- کوچه زمانی- بن بست حمید- پلاک ۱- کدپستی ۱۳۴۴۵۳۸۷۱ اعلام نمایید تا در هیأت تجدیدنظر بررسی شود.

سازمان تأمین اجتماعی
شماره شناسه ۲۰۰۱۶۱۹
شماره م. الف ۲۲۵۴